

TORTURANSTALTEN **DIE TORTURANSTALT**

musik og overvågede kvindernes fild og dygtighed i de andre fag. Heri blev han dog assisteret af Mr. Raymond, der underviste i sprog og Mr. Oliver i sang.

Mr. Raymond var en ihærdig arbejdskraft, i fyrerne. Han havde en muskuløs og veltrænet krop. Så afgjort kvindernes favorit hvad udseende angik, men hans strenge og dominerende person gjorde ham til en frygtet lærer på grund af hans krav om perfektionisme. Og Dem, kære læser, kan jeg vel roligt betro, at hans flotte behårede krop blev understøttet af en fantastisk lang og tyk pik med to tilhørende velnærede testikler. Han var et rigtig mandfolk. . . .

Mr. Oliver derimod var hans direkte modsætning: Slank, tyndhåret, blå øjne. Han mindede på grund af sine affekterede manerer nærmest om en ung pige, men gav ellers indtryk af at være en flink, lidt skodesløs ung mand i trediveerne. Og til trods for denne uskyldige fremtoning, var han sadisten over alle. Hans minimale kropslige struktur i betragtning, var han i besiddelse af et forplantningsorgan af en usædvanlig størrelse. Hans tunge penis var for mange et frygtindgydende våben, måske ikke så meget frygtet for den abnorme størrelse som for en anden last, han var i besiddelse af: Mr. Oliver nød i rigt mål røvpuling, og til tider blev den unge kvinde, som han i sine sadistiske krav snaskede udestykket hans begær, udsat herfor!

Hvor ofte blev den trykkede stemning, der herskede indenfor palæets vægge ikke forstyrret af hjertesøkende skrig fra smukke unge kvinder, hvis røvhuller var ved at blive gennem-bored af deres sanglærer? Et grotesk forhold måske, at netop deres korledere skulle frembringe disse skingrende strubelyde, men alt dette baseret på bestemmelsen om at de indre regulatorer i "Institution Ariel" havde denne pasus, der tillod lærerne at bruge og misbruge de mest udisciplinerede elever til deres egen fornøjelse.

Lad mig her oplyse Dem om de gældende regler:

For det første: Ethvert tegn på slet opførsel eller sågar mistanke om en sådan medførte at vedkommende straks måtte stifte bekendtskab med "The Corner".

Nu tænker De, kære læser muligvis på en udstilling, og lad mig da i dette tilfælde bekræfte Deres anelser. Biot var det en udstilling i kvindelig fornedring:

Den uskyldige blev sendt hen i

Mr. Oliver, dem Musiklærer, understøtt.

Mr. Raymond var en energiske Arbejdskraft, so um die Vierzig. Er hatte einen muskulösen und durchtrainierten Körper. Ein Glanzsting der Frauen, was sein Aussehen betraf, aber sein herrliches und dominierendes Aussehen machten ihn zu einem gefürchteten Lehrer, nicht zuletzt wegen seiner hohen Ansprüche an die Perfektion. Und Ihnen, lieber Leser, kann ich anvertrauen, dass sein behaarter Körper von einem phantastisch langen und dicken Penis, mit zwei wohlgenährten Eiern unterstützt wurde. Er war ein prächtiger Mann. . . .

Mr. Oliver dagegen war genau das Gegenteil: Schlank, wenig behaart, blaue Augen. Auf Grund seines affektierten Benehmens erinnerte er an ein junges Mädchen, wirkte sonst aber wie ein netter, junger Mann in den Dreissigern. Aber trotz dieses Scheins war er die Personifizierung des Sadisten. Wenn man seinen schlanken Körper in Betracht zog, besass er ein Verpflanzungsorgan von wahrhaft riesiger Grösse. Sein schwerer Prügel war für viele eine fürchterregende Waffe. Aber nicht nur wegen der Grösse, sondern auch wegen seiner speziellen Last: Mr. Oliver genoss besonders den Arschfick, und ab und zu wurde das junge Mädchen, das er dazu ausersuchen hatte, dieser Sache ausgesetzt!

Obi wurde die drückende Stimmung, die innerhalb der Wände des Palais herrschte von einem markterschütternden Schrei eines der hübschen jungen Mädchen gestört, dessen Po-Loch von diesem Gesanglehrer durchbohrt wurde. Eine groteske Sache, dass es gerade ihr Gesanglehrer war, der diese heiseren Töne ihren Kehlen entlockte. Aber es war so geregelt - die Lehrer hatten das Recht, widerspänstige Schüler nach ihrem Dafürhalten zu massregeln.

Lassen Sie mich hier die geltenden Regeln aufzählen:

Als erstes: Ein jedes Zeichen für schlechtes Benehmen oder sogar ein Verdacht darauf hatte zur Folge, dass man sofort mit "The Corner" Bekanntschaft stiftete.

Nun denken Sie sicherlich an Ihre eigene Schulzeit zurück, und lassen Sie mich bitte ihre Ahnungen bestätigen. Aber es war eine Hinausstellung, die die Mädchen erniedrigte:

Die Schuldige wurde in eine Ecke des Lokals geschickt, wo ihr Rock gehoben wurde. Dann musste sie auf zwei Holzstämmen herabknien. Das Opfer musste diesem Befehl sofort nachkommen und die Hände hoch nehmen.

et hjørne af lokalet, hvor hendes skørt løftes op og fastgøres i hendes bulte, hvorefter hun får beskud om at knæle på to træstænger. Offeret må udføre ordren øjeblikkeligt og strække hænderne i vejret. Hvis hun viser det mindste tegn på modvillighed, trækker læreren hendes underbukser ned til knæene og må nu tildele hende piskeslag på de blottede endelbalder, medens kvinden får en tung bog i hver af sine opstrakte hænder.

De andre sanktioner man iværksatte overfor eleverne var inddelt i grader. I overensstemmelse med rektorens ønske måtte hver elev have et permanent A for at tilfredsstille hendes overordnede. Hvis hun kun opnåede et B, ja selv om hun kun mistede fra 1 til $\frac{1}{2}$ point, måtte hun forberede sig på i overværelse af sine klassekammerater at modtage en afstraffelse med bar hånd. Opnåede hun et C, blev hun pisket med en nihålet kat, og med et dårligere resultat blev hun pisket over kønsdelene eller anus med en giftig ivy!'

Zeigt sie das geringste Anzeichen der Verweigerung, darf der Lehrer ihr das Höschen herabziehen und ihr Peitschenhiebe auf die nackten Po-Backen verabreichen, während die Frau ein schweres Buch in jeder Hand halten muss.

Die anderen Sanktionen, die man den Schülern gegenüber anwandte, waren in Grade eingeteilt. Um mit dem Wunsch des Rektors übereinzustimmen, musste jede Schülerin ein permanentes A haben, um ihre Vorgesetzten zu befriedigen. Erreichte sie nur ein B, ja, verlor sie auch nur 1 bis $\frac{1}{2}$ Punkt, musste sie sich darauf vorbereiten, in Gegenwart ihrer Kameradinnen eine Abreibung mit der flachen Hand hinzunehmen. Hatte sie nur ein C, wurde sie mit der neuschwänzigen Katze gepeitscht, und mit einem noch schlechteren Resultat wurde sie am Anus oder an den Geschlechtsteilen mit giftigem Ivy! gepeitscht.

Hatte sie eine 6, wurde sie an den Geschlechtsteilen mit 2 Pints! lavement abfinden. Kam sie auf

Hvis hun havde fået et 6, blev hun pisket på kønsdelene og måtte affinde sig med et lavement på 2 pint)! med en normal lavementssprøjte. Hvis hun opnåede et 5, blev hun af sin lærer ført til straffeværelset for der at blive udsat for en ganske alvorlig afstraffelse. Forinden måtte hun dog gennem sin endetarmsåbning indtage et meget varmt lavement på 4 pints. Derefter har læreren hals- og håndsret over den unge kvinde til at gøre, hvad netop han lyster med hende, uden at tage sig det mindste af offerets protester.

Ved 3 points vil eleven blive overladt i to læreres varetøgt og modtage et 6 pints lavement før dobbeltpiskningen begynder.

Under 3 points vil piskningen være af temmelig voldsom karakter. Kvinden vil blive pisket på sin vulva til hun besvimer. Ved opvågningen vil hun gennem sin lærer blive underkastet behandling med diverse erotiske indretninger og derpå få indsprøjtet et 7 pints lavement med glycerin i endetarmen. Til sidst vil de tre lærere samtidigt indføre deres erlererede lem i åbningerne i hendes legeme.

Hvis hun er så uheldig at opnå et 0, så hav medlidenshed med hende. Hun er nu tvunget til en nat lang at gennemgå tortur. Hun vil bl. a. skiftevis af de tre lærere blive udsat for analt samleje - uden brug af vaseline, for at gøre hendes lidelser endnu større.

)! = giftig vedbend, hvis berøring med menneskehud fremkalder kløse og sviden.

)! = 1 pint = $\frac{1}{2}$ liter.

eine 5, wurde sie von ihrem Lehrer ins Abstrafungszimmer geführt und erhielt dort eine heftige Bestrafung. Vorher musste sie ausserdem durch ihre Darmöffnung 4 Pints des warmen Lavements hinnehmen. Danach hat der Lehrer freie Verfügungs-gewalt über die junge Frau und darf tun, was er für richtig hält, ohne sich um die Proteste des Opfers kümmern zu müssen.

Bei 3 Punkten wird die Schülerin gleich zwei Lehrern überlassen und muss einen 6 Pints Lavement über sich ergehen lassen, bevor die Doppelpeitschung beginnt.

Unter 3 Punkten wird es dann besonders schlimm. Das Mädchen wird so lange auf seine Vulva gepeitscht werden, bis sie ohnmächtig wird. Nach dem Erwachen wird sie dann von seinem Lehrer zu speziellen erotischen Dingen missbraucht werden und wird dann 7 Pints Lavement mit Glyzerin in den Darm gepumpt bekommen. Abschliessend werden dann 3 Lehrer ihre Fickprügel in alle Öffnungen ihres Körpers einführen.

Hat sie das verdammte Pech, nur eine 0 zu erhalten, dann haben Sie bitte Mitleid mit ihr. Eine ganze Nacht hindurch wird sie nun torturiert. Unter anderem wird sie von drei Lehrern zum Analverkehr gezwungen werden - ohne Vaseline, um ihre Leiden noch zu vergrössern.

Die Schülerinnen leben in panischer Furcht davor, eine 0 zu erhalten. Alle tun sie ihr Bestes, um eine hohe Note zu er-

)! = giftiger Strauch, dessen Berührung mit Menschenhaut heftiges Jucken und Brennen hervorruft.

)! = 1 Pint = $\frac{1}{2}$ Liter.

Eleverne er rædselsslagne ved tanken om at blive takseret til 0, og gør deres bedste for at opnå de højeste karakterer, men lærerne er de eneste kompetente til at bedømme det udførte arbejde og uddele de altafgørende karakterer.

Lad os herefter se på kvinderne, der er tilmeldt det berømte institut:

I første omgang Monique, Simone, Brigitte, Jacqueline, Veronique, Odile og Michaela. De notater chefen under sin skarpe årvågenhed har gjort vedrørende ovennævnte kvinder, vil vi også lade tilgå vore læsere:

MONIQUE: 23 år, sød brunette, blå øjne, slank skikkelse der er spændstigt som et ungt dyr. Pæreformede bryster. Bagdelen slank og minder om en drengs. Meget kraftig behåring dækker hendes kønsdele og fortsætter dybt ind mellem benene og forenes med den kraftige hårvækst omkring hendes røvhul, der i forvejen er godt udvidet ved røvpulling, som hun er ynder af. Middelmådig elev, men gør sit bedste.

SIMONE: 32 år, enke, smuk, fyldig blondine, blå øjne, tunge bryster, men smukke i formen og med meget små brystvorter. Stor kusse og røvhul, tæt hårvækst. Flink elev, men ikke meget hjemme oveni.

BRIGITTE: 21 år, stenograf og maskinskriverske, slank om livet, men med store yvere. Enden pæreformet og kødfuld. Meget lang klitoris. Kastaniebrunt hår. Normalt røvhul. Hader klystersprøjter og lavementer. Meget dygtig elev.

JACQUELINE: Smuk blondine. Nordisk type. Små og meget lidt udviklede bryster, lange ben, pæne muskuløse endbalder. Kønsdele og rectum dækket af gylden behåring. Afskyr pisk og lavementer. Meget snaksom.

VERONIQUE: Studine og laborant, 24 år og smuk, rødhåret. Grønne øjne på sned som hos en asiatisk pige. Pæreformede bryster, rund bagdel, kønsdelene svulmende med tykke skamlæber. Excellente elev, undtagen i musik. Opskræmt ved tanken om røvpuling.

ODILE: 28 år med ravnesort hår, mørkeblå øjne, lys ansigtsfarve, tunge bryster med særdeles lange brystvorter. Pæne fyldige røvbalder, meget kraftig hårbevoksning helt op til navlen. Dyb og muskuløs kusse. Dårlig elev med slet disciplin.

MICHAELA: Sød blond lille dukke, grå øjne. Slank om livet. Helt depileret. Har en meget lang og stor (på størrelse med en finger) klitoris. En lille smule løs bisk anlagt. Meget snævert røvhul. Skriber ved den mindste hårdhændethed. Hun

reichen, aber nur die Lehrer werten den Einsatz der geleisteten Arbeit und beurteilen ihren Wert.

Lassen Sie uns hiernach die Frauen betrachten, die diesem berühmten Institut verschrieben sind:

Als erstes kommen Monique, Brigitte, Jacqueline, Veronique, Simone, Odile und Michaela. Die Notizen, die sich der Chef über diese Frauen gemacht hat, wollen wir auch unseren Lesern zuteil werden lassen.

MONIQUE: 23 Jahre, süsse Brunette, blaue Augen, schlanke Gestalt, wie bei einem Reh. Birnenförmige Brüste. Flachen Hintern, der an den eines Jungen erinnert. Sehr kräftiger Haarwuchs bedeckt ihre Schamgegend und vereint sich mit der wuchseligen Haaransammlung um ihr Po-Loch, das durch einen Arschfick sehr erweitert worden ist, welches sie aber recht gerne hat. Mittelmässige Schülerin, die ihr bestes gibt.

SIMONE: 32 Jahre, Witwe, hübsche, füllige Blondine, blaue Augen, schwere Brüste, aber von schöner Form, mit kleinen Brustwarzen. Grosse Votze und grosses Arschloch, dichter Haarwuchs. Tüchtige Schülerin, wenn auch nicht gerade die Intelligenteste.

BRIGITTE: 21 Jahre, Stenotypist und Schreibkraft, schmale Taille, aber riesige Titten. Hintern birnenförmig und fleischig. Sehr langen Kitzler. Braunes Haar. Normales Po-Loch. Hasst die Klitorispritze und Lavements. Sehr tüchtige Schülerin.

JACQUELINE: Hübsche Blondine. Nordischer Typ. Kleine und schlecht entwickelte Brust, lange Beine, gute muskulöse Backen, Geschlechtsstelle und Rectum von gold-blonder Behaarung bedeckt. Hasst die Peitsche und Lavement. Sehr rædselig.

VERONIQUE: Studentin und Laborantin, 24 Jahre alt und sehr hübsch, rot haarig, grüne, leicht schräggestellte Augen. Hübsche Brust, runden Hintern, Geschlechtsstelle mit schwellenden Schamlippen. Excellente Schülerin, ausgenommen in Musik. Hasst schon den Gedanken an eine von hinten geschobene Nummer.

ODILE: 28 Jahre mit rabenschwarzem Haar, dunkelblaue Augen, heller Teint schweren Hammer mit grossen Brustwarzen. Füllige Po-Backen, sehr kräftiger Haarwuchs bis zum Nabel. Tiefe und muskulöse Mäse. Schlechte Schülerin mit geringer Disziplin.

MICHAELA: Süsse kleine blonde Puppe, graue Augen. Schmale Hüften. Ganz depiliert. Hat einen überaus grossen Kitzler (so lang wie ein Finger). Leicht

hader enhver form for klystersprøjt og i det hele taget enhver form for voldelig anal udveksling.

Ved begyndelsen af disse hændelser befinder Monique, Simone og Brigitte sig i Mr. Raymonds klasseværelse. Jacqueline, Odile og Michaela synger sammen under ledelse af Mr. Oliver og i korridoren på 1. sal kan man høre de klangfulde toner fra et stort piano. Her studerer Veronique hendes skalkaer under Sir Henris årvågne øjne.

Lad os kigge ind bag den lukkede dør og overvære lektionen. Siddende på en taburet med et underseeligt sæde spiller den smukke rødhaarede pige eller rettere, forsøger at spille et værk af Chopin.

„Nej, nej, nej... mere gelinde, læg lidt mere følsomhed i spillet...“ var nu opmærksom og hold Deres albuer lavere... Nu forfra, og gør det så bedre end før, hvis jeg ikke for alvor skal blive vred på Dem!

Sir Henri fremfører alle sine indicationer, medens han tilkendegiver takten på pianoet med sin takstock.

Den unge studine kigger forskræmt på den bese herre ved pianoet. Han er i færd et enkelt, men sirligt tilpasset mørk habit. Meget elegant.

Usikker starter hun forfra, men ved en vis passage, særdeles vanskelig, standser hun igen og...:

„Så kan det være nok...! De gjorde det igen, og jeg har utrykkeligt fortalt Dem, at jeg ikke vil tolerere den slags sjusk. Rejs Dem op, frk. Veronique...!

Pigens ansigte er bleget af frygt-somhed. Hun rejser sig op og kigger på sin lærer. Hans sammenbidte læber og utrykkelige ansigte bidrager kun endnu mere til at understrege indtrykket af hans utilfredshed.

Uden at sige noget kigger han på den rødhaarede skønhed. Hun ser virkelig tiltækkende ud i sin hvide broderede bluse og sorte silkeskræ. Hendes slanke midje understreger kraftigt af hendes brede, sammenspændte livbålte. Et par slanke ben iført røgfavrede strømper, får deres elegante linier understøttet af et par højhalede støvler.

„Deres venstre hånd, befaler Sir Henri, -nej, håndfladen opad om jeg må be!“

„Sir, jeg be'r Dem, så mig ikke! Veroniques bøn ender i et smertefuldt udbrud, og hun trækker sine ømme fingre op foran munden...:

Sir Henri har smækket sin takstock ned over pigens udstrakte fingre,

lesbisch veranlagt. Sehr enges Arschloch, schreit bei der geringsten Grobheit gleich auf. Hasst jede Form von Spritze und mag das Analerweitern überhaupt nicht.

Zu Beginn dieser Geschehnisse befinden sich Monique, Simone und Brigitte im Klassenzimmer von Mr. Raymond. Jacqueline, Odile und Michaela singen unter der Leitung von Mr. Oliver, und im ersten Stock hört man die klangvollen Töne eines grossen Pianos. Hier übt Veronique ihre Skalen unter den aufmerksamen Augen von Sir Henri.

Lassen Sie uns einmal hinter die verschlossene Tür gucken und der Lektion beiwohnen:

Auf einem Taburet sitzend spielt das schöne rothaarige Mädchen - oder besser gesagt, sie versucht ein Werk von Chopin zu spielen.

„Nein, nein, nein... gelinder, lege mehr Gefühl ins Spiel...“ konzertieren die und nehmen die Ellbogen weiter runter... Von vorne, und mach es bitte besser, wenn ich nicht ernstlich böse werden soll!

Sir Henri macht ihr seine Vorgehaltungen, während er den Takt mit einem Stock aus Piano klopft.

Die junge Studentin guckt ihn ängstlich an. Er trägt eine einfache, aber gut geschnittene Jacke. Sehr elegant.

Unsicher beginnt sie von vorne, aber bei einer bestimmten Passage, die besonders schwierig ist, hält sie erneut inne und...:

„Jetzt ist es genug...! Sie haben es wiederum gemacht, obwohl ich Ihnen ausdrücklich erklärt habe, dass ich solch eine Schlampeerei nicht dulden werde. Stehen Sie auf, Frä. Veronique...!

Mit tobenblassem Gesicht erhebt sich das Mädchen. Sie blickt ihren Lehrer furchtsam an. Seine zusammengekniffenen Lippen und sein ausdrucksloses Gesicht unterstreichen seine Unzufriedenheit besonders.

Ohne etwas zu sagen, schaut er die rothaarige Schönheit an. Sie sieht wirklich sehr anziehend aus in ihrer weissen Bluse und ihrem schwarzen Seidenrock. Ihre schlanke Taille wird ausserdem noch durch ihren breiten, strammen Gürtel unterstrichen. Ein Paar rote Seidenhüftenstrümpfe an ihren vollendeten Beinen geben dem ganzen einen krönenden Abschluss.

„Ihre linke Hand, befiehlt Sir Henri, -die Handfläche nach oben, wenn ich bitten darf!“

„Sir, ich bitte Sie, bitte schlagen Sie mich nicht. Veroniques Bitte endet in einem schmerzhaften Ausruf und sie zieht ihre brennenden Finger vor ihren Mund hoch...:

men uden at lade sig påvirke af pigens smærter, forlanger han ikke at Sir Henri

„Nu hørje hånd øre så ikke en lyd hvis ikke De vil have mere...!“

Veronique ser på ham med tårevædede øjne. Hun ved, at hun må adlyde, og strækker sin lille hånd frem.

„Swissashh... SWISSSHHH...“

Stokken hviner ned over de slanke pigefingre og ubetænksom tilkendegiver pigens med et smertensskrig den sviende virkning.

„Og nu, frk. Veronique, trækker De Deres skørt op, så jeg kan se Deres ben! Op...! højere op. De har vel bukser på, ikke? Okay, så vis mig dem!“

De tårevædede øjne blinker mod Sir Henri, men Veronique ved med sikkerhed, at der intet er dummere end ikke at adlyde. Langsomt løfter hun op i silkeskørtet og hendes fine broderede underkjole... Det sker lidt efter lidt, mens hun med øjnene tigger om chefens barmhjertighed... hun blotter de lange lår, på hvilke de mørke strømper danner en lockende kontrast mod den hvide hud, omkranset af hofteholderens sorte nylonbånd...:

„SWISSSHHH...“

Da den unge kvinde tøver et øjeblik for længe, giver Sir Henri med et fast greb om den bøjelige takstock det blottede kød et sviende piskeslag. Snøftende og hjælpeløse løfter kvinden sin kjole højere i vejret og pludselig åbenbarer den smalle strimmel silkestof, der udgør buksernes skridtskytte. Det forsvinder ind i revnen mellem de lukkede lår.

Rektoren sluger synet med begærlige øjne. På hver side af buksekridet er små krøller af brunt hår synligt og giver et afslørende fingerpeg om rigeligheden af hendes kønsbehåring... Sir Henri kommer nærmere og uden at belyske sig om kvindens hjælpeløshed, undersøger han med hænden de kraftige folder i buksekridet, der er dannet der, hvor de tykke skamlæber på kvindens kusse trykker sig mod det feminine stof. Så træder han tilbage igen og siger og...:

„Så trækker De bukserne ned!“

Først ser kvinden på ham uden at røre sig af stedet, men så snart hun fornemmer at takstocken er hævet faretruende i luften for at afdæmpe situationens alvor, parat til at slå hendes sarte nøgne hud, griber hun om elastikken i bukseindningen og trækker de minimale bukser ned til knæene.

Kvindens nøgne skridtparti blottes for den ældre mand og afslører sin rigelighed af brune krøllede kussehår, der slynger sig mellem benene. Bagtilskint konfunderer af en stor struttende fund

Sir Henri hat seinen Takstock über ihre Finger saugen lassen. Ohne sich auch nur im geringsten um die Schmerzen des Mädchens zu kümmern, verlangt er abermals:

„Jetzt die rechte Hand, und keinen Laut, wenn Sie nicht noch mehr Hebe riskieren wollen...!“

Veronique sieht ihn mit Tränen in den Augen an. Sie weiss, dass sie gehorchen muss und streckt ihre kleine Hand vor.

„Swissashh... SWISSSHHH...“

Der Stock saugt auf die schlanken Mädchenfinger hinab und gedankenlos gibt das Mädchen, im Schmerz, die Wirkung dieses Heibes durch einen Schmerzensschrei bekannt.

„Und jetzt, Frä. Veronique, ziehen Sie bitte Ihren Rock hoch, damit ich Ihre Beine sehen kann! Hoch...! höher. Sie haben wohl Hosen an, oder? Okay, dann zeigen Sie sie mir bitte!“

Die tränenfeuchten Augen blicken Sir Henri an, aber Veronique weiss nur zu gut, dass sie nichts dummes tun kann, als ihm nicht zu gehorchen. Langsam hebt sie ihren Seidenrock hoch und ihr feines Unterkleid... Es geschieht nach und nach während sie mit den Augen um die Gnade des Chefs fleht... Sie entblößt ihre langen Schenkel, auf denen die schwarzen Strümpfe einen lockenden Kontrast zum Weiss ihrer Haut bilden, vom schwarzen Band des Strümpfhaltes umkrantzt...:

„SWISSSHHH...“

Als die junge Frau ihren Augenblick zu lange zögert, haut Sir Henri ihr mit einem festen Griff um den Takstock voll aus zarte Fleisch. Weinend und hilflos hebt die Frau ihren Rock noch höher und plötzlich sieht man den schmalen Striefen Stoff, der das Schrittsstück der Hose ausmacht. Es verschwindet in der Klemme zwischen ihren geschlossenen Schenkeln.

Rektor geniesst den Anblick begehrllich. Auf jeder Seite des Hosenschritts quellen kleine Büschel braunen Haares hervor, die deutlich die Reichhaltigkeit ihrer Schambehårung anzeigen... Sir Henri kommt näher und ohne sich um die Hilflosigkeit des Mädchens zu kümmern, untersucht er mit der Hand die kräftigen Falten im Hosenschnitt, die dort gebildet worden sind. Wo die dicken Schamklappen der Frau sich gegen den Stoff pressen. Dann tritt er zurück und befiehlt:

„Zieh die Hosen runter!“
Zuerst guckt die Frau ihn an, ohne sich zu rühren, aber dann sieht sie, dass der Takstock gefährlich angehoben worden ist, bereit, auf ihre zarte Haut zu saugen. Also ergreift sie das Gummil der

og kødfuld kvindebag, hvor hver af de tyldige endebalder ender i fejrer frivelsen ved at dirre som geleklumper. . .

-Nu, frk. Veronique, går De tilbage til Deres stol ved pianoet og gentager der Deres lektie, men jeg siger Dem allerede nu, at det skal være omhyggeligt. Laver De flere fejl, skal jeg sørge for, De bliver pisket, så De kan mærke det. Min taktstok vil i så tilfælde stifte et alvorligt bekendtskab med Deres endebalder. Husk på det, frk. Veronique! Hvis De ikke er i stand til at spille korrekt, så vil det få konsekvenser. Jeg skal sørge for, at De da kommer til at fortsætte lektionen på den "indiske stol". . .

Truslen får den rødhårede kvinde til at ryste af skræk. Hun går med skørtet smøget op til bælten, hen til taburetten. Hun anbringer sit gytende nøgne haleparti på den sparsomme siddeplads og lader de hvide slanke fingre gentage deres aktivitet på klaviaturet. Ak, desværre spiller hun ikke, som hun skulle. Med et "SWISSSHH. . ." lander kæppen på den øverste del af kvindens endebalder,

Hose og zient die minimalen Hosen runter, bis zu den Knien.

Die nackte Schrittpartie der Frau wird dem älteren Mann preisgegeben und entblößt ihre wild wuchernde Schambehaarung, die zwischen ihren Beinen hervorquillt. Hinter sieht man die Konturen eines runden und fleischigen Pos, wo die massigen Backen die Befreiung von der strammen Hose feierten, indem sie wie Pudding wackelten.

-Nun, Frä. Veronique, gehen Sie bitte zu Ihrem Stuhl am Piano zurück und beginnen die Lektion von vorne, aber ich sage es Ihnen bereits jetzt, seien Sie vorsichtig. Machen Sie noch mehr Fehler, werde ich dafür sorgen, dass Sie so gepeitscht werden, dass Sie es spüren werden. Mein Taktstok wird dann eine ernsthafte Bekanntschaft mit Ihrem Hintern machen. -Ja nicht vergessen, Frä. Veronique! Spielen Sie nicht korrekt, hat das Konsequenzen für Sie. Dann werde ich dafür sorgen, dass Sie auf dem "indischen Stuhl" weitermachen müssen. . .

Die Drohung lässt die junge Frau

der wälzt sich ud over taburetten. Hun udstøder et skrig af overraskelse og smerte. . . Nye trusler, nye fejltagelser og nye skrig. . . Der bliver efterhånden placeret et hav af slag, der viser sig som et netværk af røde striber på hendes hud.

-Nå, er De stadig? Er De helt sikker på, der ikke er noget, der kan forbedre Deres fremstilling? Værst for Dem! De kan få lov til at hente stolen! Ja, stolen. . . Nu med det samme!

Nu står tårerne ud af øjnene på den stakkels Veronique, da hun rejser sig og går hen til skabet. Hun åbner døren og henter en stol af sort skinnende ibenholt frem. Den runde sædeplade er meget tyk, men også meget minimal i omfang. Nærmest på størrelse med en tallerken. Den har, solidt forankret i centrum fået påmonteret en gigantisk elfenbenspalløs, hvis længde og størrelse langt overskrider størrelsen af en mands penis.

Snøftende overbringer Veronique stolen til sin rektor, der igen viser hende hen til pianoet:

-Sæt den der i stedet for den anden. . . Og gummislangen? Hvor er gummislangen? De har glemt det mest interessante. . . Få fat i gummislangen. . . og få lidt skub på. . .

Med korte skridt, fødderne er fanget i de nedrukne bukser, går pigens tilbage til skabet og henter en høj rød gummislange, omkring ni fod i længde, meget blød og smidig.

Pigens snøften tager til, da hun hører sin lærer tage telefonen og ordinere:

erschauern. Mit dem Rock um die Hüften geschoben, geht sie zum Klavier. Sie setzt sich auf den schmalen Stuhl und lässt die weissen schmalen Finger ihre Aktivität wieder aufnehmen. Aber leider spielt sie nicht so, wie sie sollte.

Mit einem "SWISSSHH!" . . . landet der Stock auf dem oberen Teil ihrer Backen, die sich über den Stuhl geschoben haben. Vor Überraschung und Schmerz stößt sie einen Schrei aus. . . Nach und nach plazierte er eine Menge Schläge auf ihren Po-Backen, welche sich wie ein Netzwerk ausbreiten.

-Immer noch widerspänstig? Sind Sie völlig sicher, dass nichts Ihre Leistung verbessern kann? Schlecht für Sie! Holen Sie den Stuhl! Ja, den Stuhl! . . Und zwar jetzt!

Jetzt weint die arme Veronique, als sie sich langsam erhebt und zum Schrank geht. Sie öffnet die Tür und nimmt einen schwarz schimmernden Ibenholt-Stuhl heraus. Die runde Sitzfläche ist sehr dick, aber auch sehr klein. Ungefähr so groß wie ein Teller. Genau in der Mitte ist ein solider Elfenbein-Phallus verankert worden, dessen Länge und Größe bei weitem den eines Mannes übersteigt.

Weinend bringt sie den Stuhl zu ihrem Rektor, der sie wieder ans Piano verweist:

-Setz diesen hier für den anderen hin. . . Und der Gummischlauch? Wo ist der? Sie haben das Wichtigste vergessen. . . Nun machen Sie schon!

Mit kurzen Schritten - die Füße

-Hallo, Julie, gør et 6 pints lavement færdigt, ja skoldhed og glem så ikke at tilsætte et rigeligt kvantum sæbe. Og skynd Dem så!

Så vender han sig mod sin skråslagene elev og beordrer:

-Så tager De skørtet helt af, frk. Veronique!

Hun ved, hun må adlyde, og uden nogen form for protest tager hun det af. Så fjerner hun også sine benklæder og stiller sig halvnøgen foran sin lærer og skolebestyrer. Han træder hen til kvinden og lader sin tørre og benede hånd undersøge hendes bløde mave, de to bløde og flæskede endebalder, der stadig bærer spor af at have stiftet bekendtskab med stokken. Han lader sin hånd forsvinde ind mellem kvindelærene bagfra for at undersøge tykkelsen og længden af de svulmende behærede skamlæber, som så tydeligt kunne skimtes, da hun havde bukket på. Han opbærer ikke mere sine undersøgende søgelsel for nogen banker på døren....

Det er Julie, en ældre kvinde i tresserne hvis stadige tilbødelse af Sir Henri har bragt hende i denne betroede stilling som hushjælperse. Hun har en stor vandbeholder med, hvoraf dampen stiger op og tilkendegiver dets temperatur. Et vaskeskind, sirligt lagt sammen ligger over beholderens kant.

Bestyreren spørger hende, om hun har husket at komme det tilstrækkelige kvantum sæbe i. Da hun bekræfter dette, beder han hende om forlængere venter.

Så snart døren er lukket, tager Sir Henri beholderen, som han placerer i et dertil indrettet jernstativ i væggen. Stativet er monteret så højt, at det er nødvendigt for ham at stå op på en stol for at nå det.

Derpå forbinder han gummislangen til en lille ventil i bunden af beholderen og den anden ende af slangen til en lignende ventil. Denne ventil er synlig under stolen og forbundet med elfenbensphallosen. Ca. 3 fod fra stolen er slangen forsynet med en plasticlære, der gør det muligt at åbne og afbryde den flydende strøm af vædske fra beholderen.

Er den åben, løber vædsken på grund af trykket gennem slangen og ind i røret, der er indbygget i elfenbensphallosen og videre gennem det lille hul på phallosens overflade for til sidst at komme sprøjtede ud som den mest lidelige ejakulation, en hingst kunne have....

Frk. Veronique iagttager alle forberedelserne med håbløse øjne og uden at stoppe sin gråd, i forsøg på at mildne hendes plageåndes hjerte, men hun har ikke en chance. Han er alt for

werden von der heruntergezogene Hose behindert - geht sie zum Schrank zurück und holt einen knallroten Gummischlauch, neun Fuss lang, sehr weich und geschmeidig.

Das Mädchen weint immer heftiger, als sie ihren Lehrer das Telefon nehmen sieht und ihn sagen hört:

-Hallo, Julie, mach bitte ein 6 Pints Lavement fertig, kochendheiss und mit schön viel Seife. Beileben Sie sich!

Dann kehrt er zum verschreckten Mädchen zurück und befiehlt:

-Nehmen Sie den Rock ganz herunter!

Sie weiss, dass sie gehorchen muss und ohne zu protestieren zieht sie ihn aus. Dann entfernt sie auch noch ihr Höschen und steht jetzt halbnackt vor ihrem Lehrer und Schulleiter. Er tritt an sie heran und untersucht mit seiner trockenen und knöchigen Hand ihren weichen Bauch, die beiden Po-Backen, die immer noch Spuren seines Stockes vorweisen können. - Er lässt seine Hand von hinten zwischen ihren Frauen-schenkeln verschwinden und untersucht die Länge und Dicke ihrer schwellenden, behaarten Schamlippen, die man so deutlich sehen konnte, auch als sie noch die Hosen anhatte. Er hört mit seiner unanständigen Untersuchung erst auf, als jemand an die Tür klopfte....

Es ist Julie, eine ältere Frau in den sechzigern, deren Vergötterung von Sir Henri ihr diesen Posten beschafft hat. Sie hat einen grossen Wasserbehalter mit, aus dem der Dampf steigt und somit die Temperatur des Wassers anzeigt. Ein Waschläppen, fein sluberlich gefaltet, liegt auf dem Rand des Eimers.

Der Schulleiter fragt sie, ob sie auch das nötige Quantum Seife hineingetan hat. Als sie dieses bejaht, bittet er sie, das Zimmer zu verlassen.

Als die Tür geschlossen wurde, nimmt Sir Henri den Behälter und hängt ihn in ein dafür vorgesehenes Gerüst an der Wand. Es ist so hoch angebracht, dass er auf einen Stuhl steigen muss, um es zu erreichen.

Dann schliesst er den Schlauch an ein kleines Ventil im Boden des Eimers an und an die andere Seite des Schlauches kommt auch so ein Ventil. Dieses Ventil ist unter dem Stuhl sichtbar und mit dem Elfenbein-Phallus verbunden. Gut einen Meter vom Boden hat der Schlauch dann noch eine Klemme, die eine Regulierung des Wasserflusses ermöglicht.

Ist diese offen, läuft das Wasser auf Grund des Drucks durch den Schlauch ins Rohr, das im Elfenbein-Phallus eingebaut ist, durch die kleine Öffnung vorn im Phallus und ergibt so die geilste Ejakulation, wie sie sonst nur ein Hengst hat.

Frl. Veronique hat sich alle Vorberei-

spændt på resultatet af sit forehavende til, at han vil tage den mindste notits af hendes bønner, og det er mere en spottelig grimasse, at han til sidst tiltaler den unge kvinde:

—Og nu, frk. Veronique, lad os repetere vor lektie. De ved sikkert, hvad denne anretning er beregnet til, ikke? Så vær hellere opmærksom og gør, hvad De er blevet bedt om uden kommentarer, for hvis ikke, tvinger De mig ikke alene til at tage grovere midler i brug, men jeg vil også give Dem et 0 i karakter. Og De ved selvfølgelig i så tilfælde, hvad der vil ske med Dem? Okay, jeg håber ikke, De vil tvinge mig til at tage disse yderligere afstraffelsesmidler i brug. Nå, sig noget...?

—Ja... ja Sir, jeg vil bestræbe mig på at efterkomme Deres ordre så godt, det er mig muligt, svarer den unge kvinde, der ryster af nervøsitet ved denne påmindelse om virkningerne ved det fatale 0.

—Udmærket, frk. Veronique. Det første De nu gør, er at sætte Dem ned, ja De sætter Dem på den charmerende stol... med det samme!

Kvinden er ved at dø af skam og græder heftigere. Veronique kommer nu helt hen til stolen, hvor hun spreder sine ben. Langsomt åbner hendes skrav sig, men da hovedet af phallosen kommer i kontakt med hendes endebalder, stopper hun op og vender sine grådfyldte øjne mod rektoren... Naturligvis er det kun en forgæves foranstaltning... Han løfter derfor stokken, som han atter har i hænderne, for ikke at lade sig sinke af den slags formålsløse påfund. Det truende tonefald i hans stemme er ikke til at tage fejl af:

—Sæt Dem ned... ned med det samme... eller Deres røv skal komme til at undgåes...!

Idet hun skjuler sit ansigt i sine hænder i en på samme tid både yndefuld og desperat bevægelse, søger Veronique nu at placere sit røvhul nøjagtigt mod toppen af det ovale hovede og forsigtigt presse med kroppens vægt... Under tyngden åbner det lille brune hul sig en anelse. De rynkede hudfolder bliver af phallosen klemt op og indad, medens hun jamrer sig højlydt...

—SWIISSSHH...!

Nå, sætter De Dem, eller sætter De Dem ikke...?

Sir Henri understreger alvoren bag sine ord ved et hårdt slag med stokken på de blottede lår... Pigen udstøder et højt smertenskrig, fordi hun under det herved yderligere fremtvungne tryk med kroppen mod elfenbensstangen har tvunget

tungen med hoffnungslosen Augen angeguckt und versucht nun weinend, wenn auch ohne jeglichen Erfolg, das Herz ihres Plagegeistes zu erweichen. Dieser ist nämlich so sehr auf das Resultat seines Versuches gespannt, dass er keine Notiz von ihrem Geweine nimmt und mit einer spöttischen Miene sagt er schliesslich zum Mädchen:

—Und jetzt, Frl. Veronique, wollen wir nochmals unsere Aufgabe wiederholen. Sie wissen, wozu diese Sache dient? Dann sein Sie bitte aufmerksam und tun Sie alles ohne Kommentare, denn wenn Sie es nicht tun werden, zwingen Sie mich nicht nur dazu, grobere Mittel in Anwendung zu nehmen, sondern Ihnen auch noch eine 0 zu geben. Und Sie wissen sicherlich, was dann alles mit Ihnen geschehen kann? Okay, ich hoffe nicht, dass Sie mich zwingen werden, diese Mittel anzuwenden. Nun, sagen Sie bitte etwas...?

—Ja... ja Sir, ich werde mich bemühen, Ihren Anforderungen nachzukommen, so gut wie möglich, antwortet die junge Frau, die allein beim Gedanken an eine 0 und deren Folgen zu Zittern begonnen hat.

—Ausgezeichnet, Frl. Veronique. Als erstes werden Sie sich setzen, und zwar auf diesen charmanten Stuhl... sofort!

Die Frau möchte vor Scham in den Boden versinken und weint noch heftiger. Veronique geht langsam zum Stuhl und spreizt ihre Beine.

Langsam weitet ihr Schritt sich, aber als der Kopf des Phallus mit ihren Po-Backen in Berührung kommt, hält sie inne und guckt ihren Rektor mit flehenden Augen an... Das aber nützt gar nichts... Er hebt den Stock, den er wieder in die Hand genommen hat, um sich ja nicht von solchen sinnlosen Dingen behindern zu lassen. Der drohende Ton in seiner Stimme ist nicht misszuverstehen:

—Setzen Sie sich hin... sofort, oder ich werde Ihren Hintern bearbeiten...!

Indem sie mit einer schönen und desperaten Bewegung ihr Gesicht hinter den Händen verbirgt, versucht sie, ihr Po-Loch genau über dem Phallus anzubringen und sie lässt sich vorsichtig darauf nieder... Unter dem Gewicht ihres Körpers öffnet sich das kleine braune Loch ein wenig. Die runzeligen Hautfalten werden vom Phallus nach oben und nach innen gepresst, während sie laut aufjammert...

—SWIISSSHH...!

Nun, setzen Sie sich, oder nicht? Sir Henri unterstreicht noch die Wut in seinen Worten, indem er ihr mit dem Stock brutal einen überzieht... Das Mädchen heult vor Schmerz auf, weil sie,

ak, pludselig præsterer hendes små fingre et forkert anrit, og det er katastrofalt.

Veronique begynder at ryste af nervøsitet, men netop da hendes øjne bønfuld søger efter lærerens overbærenhed, skifter hendes ansigte udtryk og forandres til en fæl grimasse og hun udstøder et frygteligt skrig som følger den smerte-fulde tildragelse. . . : Sir Henri har just drejet gummislangens håndtag om, og det varme vand vælper op i hendes indre gennem den formidable cylinder indført i endetarmen.

Rektoren morer sig med at åbne og lukke for hanen, hvilket medfører, at vædsken tvinges op i kvinden i gentagne kraftige sprøjte, akkurat som havde hun været genstand for rigtige udløsninger. . . Til sidst lukker han dog for hanen og beordrer Veronique til at gentage det fejlagtigt fremførte tema.

Indtrykket af den unge kvinde, hjælpeløst korsfæstet til stolen ved hjælp af sin udlukkede anus, de lange ben iført mørke nylonstrømper, der igen er forankrede i nylon hofteholderen der omslutter hendes liv, de nøgne endebalder, dekorede med røde striber og kroppen anstændigt dækket af den broderede bluse, det hele virker så pirrende, som det kan. . . Og Sir Henri, der har iværksat hele sceneriet, er betaget af sit værk, men resultatet kan blive bedre endnu. Hans røde og blodfyldte pik er hård som et rør, fra tid til anden stimulerer han den med nogle langsomme gnidninger med hånden. . . , så går han tilbage til sit unge offer. . .

Fortsat, frk. Veronique. . . ! Endnu engang tvinges pigen til at fremføre sin lektie, men desværre, påny gentager hun fejlen og endnu engang bliver den stakkels kvindes mave skånselsløst fyldt op med et kvantum af vædsken.

På dette tidspunkt er sæben, der er tilsat vandet, begyndt at virke. Kvindens underliv gennemrystes nu med stadig hyppigere intensitet af pinefulde krampe-trækninger og på hendes pande har de første små sveddråber aflejret sig. Store salte tårer triller ned ad kvindens kinder, medens en apatisk ordstrøm om nåde vælder ud fra hendes halvt lukkede læber:

-Det er nok. . . nåde, Sir. . . det er nok. . . jeg kan ikke tage mere. . . stop, åh gud. . . stop. . . av. . . av. . . AV. . . nej. . . nej. . . NEJ. . .

Med et frydefuldt smil om læberne holder bestyreren nu håndtaget fuldstændigt åbent og lader i et konstant tempo sæbeopløsningen løbe ind i kvindens sarte maveregioner. Seks pint varmt vand er oprigtigt talt et hårdt

flehen wollen, ändert ihr Gesicht sein Aussehen zu einer wilden Grimasse und sie stößt einen furchtbaren Schrei aus. . . :

Sir Henri hat gerade das Wasser laufen lassen, und das warme Wasser dringt in ihr Inneres ein.

Es macht dem Rektor Spass, abwechselnd das Wasser auf und zu zu drehen, welches zur Folge hat, dass das Wasser in heftigen Stößen und Spritzern in sie eindringt, so als wäre sie wirklich Gegenstand einer richtigen Auslösung. . . Dann dreht er den Hahn wieder zu und befiehlt ihr, das Thema nochmals, aber fehlerfrei, zu spielen.

Der Anblick der jungen Frau, hilflos an den Stuhl gekreuzigt, durch ihren erweiterten Anus, die langen Beine, die in schwarzen Nylonstrümpfen stecken, die wieder in Nylon-Hüftthaltern verankert sind, die nackten Po-Backen, voller roter Streifen, der Oberkörper noch bedeckt mit einer Bluse, das alles wirkt so aufregend wie nur möglich.

Und Sir Henri, der die ganze Szenerie in Gange gesetzt hat, ist von seinem Werk eingenommen, aber das Resultat könnte noch besser sein. Sein roter und mit Blut gefüllter Penis ist hart wie ein Eisenrohr. Ab und zu bringt er ihm mit einigen Handbewegungen etwas Kühle. . . dann geht er zum jungen Opfer zurück. . .

-Machen Sie bitte weiter, Frä. Veronique. . . !

Wieder wird das Mädchen gezwungen ihre Schulaufgabe zu spielen, aber, leider, sie macht den gleichen Fehler und jetzt wird der Magen des armen Kindes mit der Flüssigkeit vollgepumpt.

Zu diesem Zeitpunkt beginnt die dem Wasser beigegebene Seife zu wirken. Der Unterleib der Frau wird jetzt mit immer häufigerer Intensität von heftigen Krämpfen geschüttelt und die ersten Schweißstropfen bilden sich auf ihrer Stirn. Grosse, salzige Tränen fließen ihre Wangen hinab, während ein apathischer Wortfluss aus ihrem halbverschlossenen Mund kommt:

-Es ist genug. . . Gnade, Sir. . . es ist genug. . . ich kann nicht mehr vertragen. . . Halt, oh Gott. . . Stop. . . au. . . au. . . nein. . . nein. . . NEIN. . .

Mit einem freudig erregten Lächeln hält der Schulleiter die Klemme offen und lässt die Seifenlauge voll in die zarte Magenregion laufen. Ganz ehrlich - sechs Pints sind mehr als genug und die arme Veronique, deren Bauch jetzt zur Verwechslung dem einer schwangeren Frau gleicht, ist zusammengebrochen und hat ihren Kopf auf die Über dem Klavier

program og den stakkels Veronique, hvis oppustede mave nu til forveksling minder om en gravid kvinde i femte måned, er faldet sammen i krampe ind over klavaturet med ansigtet skjult i sine korslagte arme... og hulker hjerteskrædende.

Det helvede, som pigen i disse minutter så åbenbart gennemlever, synes i høj grad at behage skolebestyreren, der hemningsløst masturberer for øjnene af sin ydmygede og torterede elev...

Til sidst høres nogle spruttende lyde fra beholderen, der antyder at de sidste dråber af opløsningen er forsvundet, opslugt af gummislangen. Sir Henri lukker for hansen, men det er dog ikke ensbetydende med at pilsnerne er ovre for den stakkels kvinde. Netop nu skal hun tvinges til at rejse sig op fra elfenbensphallosen.

Sir Henri gør hende opmærksom på det:

-Og nu, frk. Veronique, er De så venlig at rejse Dem op. Ikke fordi De har sit særlig vilje til at samarbejde, men jeg skal vise mig fra min gode side. Husk dog på... Spilder De så meget som en eneste lille dråbe af den vandportion, De har fået indsprøjet, skal De få en specialbehandling, som De ikke forelbeg vil glemme. I tilgift vil De få det 0 i opførsel, som De længe har været ude efter! De ved, hvad det indebærer. I særdeleshed har jeg to disciplinærstraffe, der vil blive Dem tildelt på søndag, hvis De skulle foretrække at gå Deres egne veje... Nu har jeg sagt Dem det, ikke en dråbe, og jeg mener det, og så frk. Veronique, vil De nok være så venlig at rejse Dem op...!

Fuldstændig stakkelslagen, med hendes mave fyldt til bristepunktet af det store lavement, begynder Veronique nu en sidste fortvivlet bøn, der nærmest drukner i gråd, alt imens krampeanfaldene gennemryster hendes underkrop. Hun har ikke og hulker mellem tårerne: -Oooh... Sir, jeg kan virkelig ikke... NEJ... Jeg kan ikke holde mig... lad mig slippe... OOOOH... Aaah nej... jeg kan ikke...

-Nu rejser De Dem op fjols, og det i en fart! Behøver jeg virkelig at minde Dem om, at når De er færdig her, forestår Deres time med Mr. Oliver. Kommer De for sent her, er der flere pisk på vej...!

Da den smukke kvinde ikke synes at kunne samle sig til hverken det ene eller andet, tilføjer han spottende:

-Naturligvis ved jeg, at De kan blive liderlig af at sidde på den stol, men jeg synes, De bør tænke på Deres veninder... frk. Odile kommer snart for at gennemgå sin lektion, og hvis hun er lige så uforberedt, håber jeg da, De vil give hende en chance til at få sit røvhul ud-blokket også...!?

verskrænket Arme geleg. ... sie jammert herzerweichend.

Die Hölle, die das Mädchen in diesen Minuten durchmachen muss, scheint dem Herrn Rektor ausgezeichnet zu gefallen, der hemmungslos vor den Augen seines gepöbelten und gedemütigten Opfers masturbiert...

Dann hört man merkwürdig schlurfende Geräusche vom Behälter, die letzten Tropfen sind vom Schlauch verschluckt worden. Sir Henri dreht den Hahn zu, aber damit ist die Peinigung des Opfers noch lange nicht beendet. Gerade jetzt wird sie dazu gebracht, sich vom Elfenbeins-Phallus zu erheben. Sir Henri macht sie darauf aufmerksam:

-Und jetzt, Fräulein Veronique, erheben Sie sich bitte. Nicht weil Sie besonders Zusammenarbeitswillig waren, aber ich will mich von meiner guten Seite zeigen. Vergessen Sie aber nicht...

-Verlieren Sie auch nur einen einzigen Tropfen von der Flüssigkeit, die Sie mit sich herumschleppen, erhalten Sie eine Spezialbehandlung, die Sie nie vergessen werden. Als Zugabe gibts dann noch eine 0 fürs Betragen, die Sie schon seit langem verdient haben! Sie wissen, was das heisst. Ausserdem habe ich noch zwei Disziplinarstrafen, die Sie Sonntag zu spüren bekommen, wenn Sie es vorziehen sollten, ihre eigenen Wege zu gehen... Das wäre gesagt, und ich meine jedes Wort, nicht einen Tropfen. Bitte erheben Sie sich, Fräulein Veronique...!

Vor Angst geklammert, den Bauch voll mit diesem schrecklichen Lavement, bittet sie noch einmal verzweifelt, er stückt fast in Tränen und Krampfanfälle schlitteln ihren Unterleib. Sie hat Schluckauf und weint lautlos:

-Oooh... Sir, ich kann wirklich nicht... NEIN... Ich kann mich nicht halten... lassen Sie mich los... OOOHHH... Aaahh nein... ich kann nicht...

-Stehen Sie auf, dumme Ziege und zwar sofort! Darf ich Sie daran erinnern, dass Sie nach dieser Stunde Unterricht bei Mr. Oliver haben werden. Kommen Sie bei ihm zu spät, gibts es noch mehr Peitsche...

Da die hübsche Frau sich immer noch nicht gefangen zu haben scheint, setzt er spottend hinzu:

-Natürlich weiss ich, dass Sie davon geil werden, auf diesem Stuhl zu sitzen, aber ich finde, Sie sollten an Ihre Freundinnen denken... Fräulein Odile kommt gleich, um ihre Lektion zu üben und sollte sie genauso unvorbereitet sein wie Sie, hoffe ich, dass Sie ihr Gelegenheit geben werden, ihren Hintern auch erweitert zu bekommen...!?

Mit einem schadenfrohen Gelächter

3 MAGAZINE **IN DEUTSCHER SPRACHE**

□ RAPPORT 3,

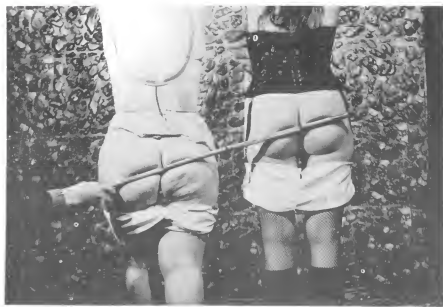
□ RAPPORT 4,

□ RAPPORT 5,

ECHOPRINT
P. O. Box 51
2950 Vedbaek
Denmark.